

Simona Tomášková Gleissnerová

Narozená roku 1981 v Trutnově. Žije v Nechanicích. Zprvu se zabývala keramikou a porcelánem, dnes se se svou značkou Lampshado specializuje na tvorbu originálních origami stínidel, lamp a různých dekorací.

Studia: 2003–2009 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze, ateliér keramiky a porcelánu Pavla Knapka; 2000–2002 Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, Fakulta užitého umění a designu, ateliér keramiky a porcelánu Pavla Jarkovského; 1996–2000 Střední průmyslová škola keramická v Bechyni

Stáže: 2008 Maryland Institute College of Art, Baltimore, USA, Ceramic department, Ron Lang; 2007 Estonian Academy of Arts, Tallinn, Department of Ceramics; 2006 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze, Ateliér animované tvorby a filmu Jiřího Barty

www.lampshado.cz

BÍLÁ VÝSTAVA

SIMONA TOMÁŠKOVÁ
GLEISSNEROVÁ

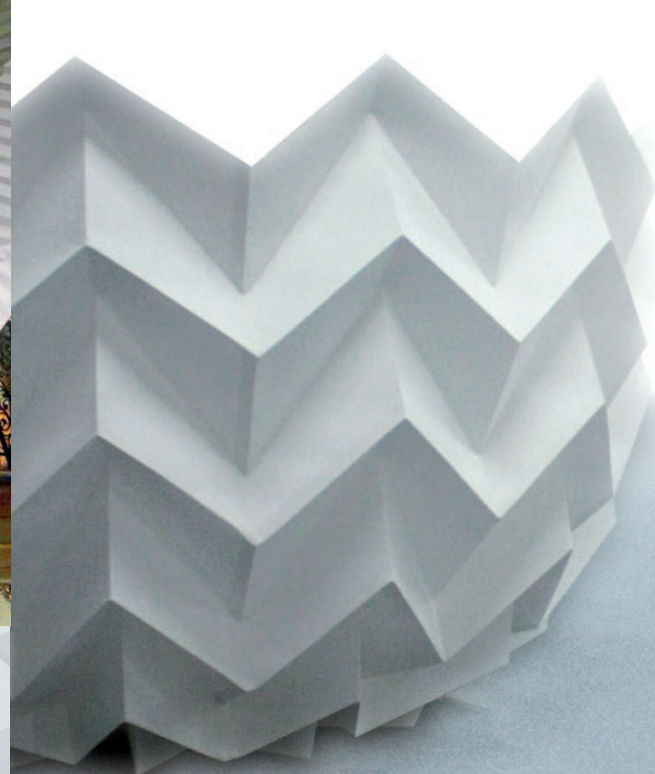
Židovský dvojdomek,
Havlíčková 806, www.spokul.cz
otevřeno středa 14–16,
sobota a neděle 10–12 a 14–16
nebo na objednání v Turistickém
informačním centru, náměstí Miru 288,
583 03 Heřmanův Městec

Text Martina Vítková

Grafická úprava Petr Scháněl

Foto archiv autora

Vydal SPOKUL HM, p.o. 2018

BÍLÁ VÝSTAVA

SIMONA TOMÁŠKOVÁ
GLEISSNEROVÁ

9. 2. – 18. 3. 2018

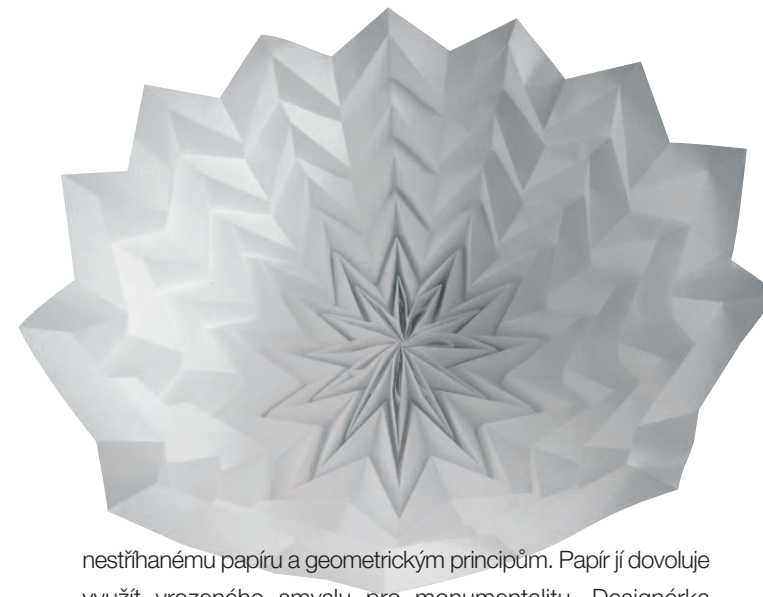
Zima už se možná blíží ke konci a v Galerii Dvojdoměk zahajujeme Bílou výstavu. Bílou, protože Simona Tomášková Gleissnerová pracuje s papírem, který z bílé plochy dokáže zformovat v nekonečno prostorových tvarů, letících i zakulacených. Bílá tělesa mezi bílými stěnami vyhlížejí takřka nehmotně. Běl totiž odnímá tíži a zdychovňuje, je barvou čistoty, nevinnosti a přeneseně také etiky. Pocit z bílé plochy může být až strašidelný. Básníci nebo spisovatelé mohou mít strach z bílého papíru, strach z prázdna, strach z nového počátku. To ale není případ Simony Gleissnerové.

Gotika spojovala bílou se světlem a s pravdou. Bílý je beránek Kristus, jednorožec, holubice Ducha svatého, lilie, perla, oblak nesoucí božstva a světce. Malíř Wasily Kandinsky v běli viděl zeď vedoucí do nekonečna, velké mlčení. V nejstarších mýtech je bílá spojována se světlem luny, s ženským kosmickým principem – keltská Epona je provázena bílou klisnou, Artemis bílou laní. Albíni jsou mezi zvířaty posvátní, bílí sloni, hřebci, králíci, laně. Bílá v sobě obsahuje všechny barvy a podle historika Dušana Třeštika symbolizovala u starých Slovanů západ - Bílé Karpaty, Bělorusko, Bílé Chorvatsko... Bílý prapor je nabídkou smíru. Geometrické tvary, s nimiž Simona Gleissnerová pracuje, dokážeme popsat díky více jak dvoutisícileté tradici matematiky jako koule, kužely, jehlany, hranoly a sférické

tvary, prostorové útvary vytvořené na základě křivek a šroubovic. Povrchy těles jsou rytmicky zvrásněné a vytvářejí ornamenty z prohlubní a výdutí.

Letící bílé útvary autorka instaluje do prostoru, aby ho proměnila a přinesla návštěvníkům nový zážitek z místa, které dobře znají. Tvary připomínají běloskvoucí vyprané prádlo, cosi žensky jemného. Mušle, vějíře, kulovité prostory pro světlo jako by nás prostorem vedly a směřovaly nás. Simona Gleissnerová dokáže skrze papír zabydlet jakýkoliv prostor, byť sebevětší. Její skládané objekty a rozevláté šály vypadaly skvěle v neobarokní hradecké knihovně i ve strohé Josefovské pevnosti.

Simona Gleissnerová vystudovala keramiku, papír byl původně alternativou k práci s hlinou a keramikou, i v hlině využívá geometrické tvary pro hrnky, mísy a vázy. Na jedné ze zahraničních stáží, v Marylandu v USA, objevila charakteristické zacházení s papírem, paper engineering, podobné japonským origami. Slovo origami je složeno z kmene slova oriru (ohýbat, skládat) a ze slova kami (papír). Skládat papír lze na mnoho způsobů, za použití lepidla a nůžek, lze z něj vyrobit modely světa, divadelní kulisy, souvislé ornamentální plochy... Autorka zůstala věrná

nestříhanému papíru a geometrickým principům. Papír jí dovoluje využít vrozeného smyslu pro monumentalitu. Designérka drobných užitných předmětů je zároveň autorkou schopnou pracovat s prostorem a zcela ho změnit a ovládnout. Je to výzva, posunout a bořit hranice, zkoušet, co papír vydrží. Papír je materiál nápadně spojený s člověkem, odolá zubu času po dobu blízkou délce lidského života. Papír nevydrží věčně, jako kovy nebo kameny. Ale je nám nablízku, můžeme ho užívat bez zvláštních nástrojů a dovedností. Bělost a dočasnost je kouzlem, které oživuje daný prostor.

V práci Simony Gleissnerové existují dvě roviny – logika geometrických principů, počítání, matematiky, ale také subjektivní přístup, který hledá svobodu projevu, emoci, příběh materiálu a výraz, rukopis. V papíru i v keramice si autorka si našla svůj vlastní osobitý způsob vyjádření. Metodou skládání, ohýbání, kroucení, muchlání, vrásnění a plizování papíru dokáže vytvořit neuvěřitelně rozličné tvary objektů a stínidel. Pro stínidla používá z logických důvodů nehořlavý papír. Výsledné bílé tvary připomínají porcelán, ale papír dovoluje mnohonásobně zvětšit měřítko. Volné objekty existují v prostoru jako levitující oblaka či vějíře, stínidla lamp mají navíc možnost působit efektem průsvitu, který z bílé vytvoří zlatou světelnou kouli v několika odstínech. Geometrie není v pojetí Simony Gleissnerové žádná školní nuda, ale velmi praktická a krásná zábava. *Martina Vítková*